

Mierności, a zatym wiejskiego życia miłośnik po większey części na wsi ie trawił, iako to się z pism iego pokazuje.

Umarł lat mając 57. i iak sobie życzył, wraz z nierozdzielnyim przyjacielem Mecenaseм pochowany.

Dzieła iego wzorem są nauki, kunsztu, i wdzięku.

*Pieśń o zaszczytcie wiejskiego życia przekładania
Onufrego Korytyńskiego.*

Beatus ille qui procul negotiis.

Szczęśliwy od spraw wielkich kto daleki;
Życie prowadzi, iak za dawne wieki,
W oyczystey wiosce pługiem orze polny
Morg, od wszelkiego długu, czynszu wolny.
Trąba żołnierska nie budzi go wzorża,
Ani się lęka wzburzonego morza,
Nie zna Ratusza, ani w pysznych progi
Mocarzów kraiu swoiey wnosi nogi.
Więc albo wina dojrzałe gałązki,
Wiążąc do tyczek ślubne czyni związki;
Albo w pochyłej dolinie przy wodzie,
Błąkaiącey się przypatruie trzodzie.
Lub rznąć szkodliwe wilki nożem lepi,
Drzewka podleysze gdy w nie razy szczepi;
Lub poderżnięte w ulach plastry w beczki
Chędogie składa, lub strzyże owieczki.
Albo gdy iesień dojrzałemi w lesie,
Owocni drzewa wierzch ozdobnie wzniesie;
Rwie wesoł z szczepów gruszki pożyteczne,
Albo z szkarlatem grona w farbie sprzeczne.
Na dar Pryapa i Sylwana Boże,
Posągi granic obrońce i stróże.